

Andreas Isachsen
Harstad Tidende
Susanne Lundeng
"Det va nære på"
5

En ny side av Lundeng

På sin siste utgivelse, «Det va nære på», tør Susanne Lundeng virkelig å utfordre lytterne. Og du bør ta utfordringen. Hun blander flere ulike sMarter inn i sin musikk, og utforsker alt fra dagens moderne elektronika til psykedeliainspirerte patier som får oss til å tenke på både Emerson, Lake and Palmer og til tider også instrumentalpartier med gode gamle Yes. Bare lytt til «Du vil overleve» og ikke minst «Nattmorran», så skjønner du hva jeg mener.

Spennende å lytte til

På denne plata er det kanskje ikke først og fremst Lundengs karakteristiske felespilling man umiddelbart legger merke til, men like mye Bjørn Andor Drages brillante lek med tangentene, som tidvis hensetter lytterne til mye av dagens elektronikamusikk. Melodiøst, ja rett og slett spennende å lytte til.

Også Arnfinn Bergrabbs trommer- og perkusjonsspill bidrar til å skape et lydbilde som gjennom Lundeng selv og Are Bredal Simonsens glimrende produksjon til tider minner om Kari Bremnes sine utgivelser.

Trakterer fela som få andre

Men naturligvis kommer vi ikke utenom Susannes felespill, som på denne produksjonen i likhet med tidligere, er det bærende element i sangene.

Det skulle da brått bare mangle, all den tid hun trakterer fela på en måte få andre klarer, og som fanger lytterens oppmerksomhet på hennes særegne måte.

Derfor er dette et fullverdig Susanne Lundeng-produkt som hun fortjener å nå ut til et større publikum med.

Stemmen hennes får deg til å stoppe opp å lytte. Hun er ærlig, og mener noe med det hun synger om. Og får hun innpass på landets radiostasjoner, vil ganske sikkert mange lytte interessert til hennes sanger.

Spennende

Tittellåten «Det va nære på» og «Satt vi der» bør passe inn i radioformatet, men albumet som helhet vil helt sikkert befeste Susanne Lundengs posisjon som en av landets mest spennende folkemusikkartister.